

Bij doorlezen van het wetsvoorstel valt mij het volgende op.

1. Algemene bewaarplicht.

De staat stelt het nog steeds verplicht om alle gegevens op te slaan. Dit blijft een feit dat een enorme invloed heeft op de ingezetenen van dit land. Alle gegevens van mensen die gebruik maken van digitale diensten worden opgeslagen. Hiermee krijgt de overheid een compleet beeld van het doen en laten van mensen die zich op de digitale snelweg bevinden.

Het resultaat van het wetsvoorstel gaat daarmee voorbij aan zijn doel van een gerichte opsporing van criminele feiten. Tevens heb ik mijn vragen over het verdere gebruik van de gegevens dat zal ik verderop in deze reactie nader toelichten.

Het 100% opslaan van gebruiksgegevens staat in mijn ogen gelijk aan het openen van alle brieven die verstuurd worden en het kopiëren daarvan. Een opgave die een immense inbreuk is op het basale recht van privacy. En zal leiden tot vervolging op basis van die gegevens en niet op basis van strafbare feiten.

Tevens is door de overheid nog nooit aangetoond dat opslaan van deze gegevens heeft geleid tot oplossing van strafbare feiten of dat er een andere noodzakelijkheid is.

Enkel het idee dat het hebben van de gegevens noodzakelijk KAN zijn is onvoldoende motivatie voor de overheid om zich als een sleepnet te gedragen. Ook zijn de termijnen voor opslag niet objectief vastgesteld. Onduidelijk is waarom deze termijnen zijn gekozen.

Het wetsvoorstel komt daarmee ook niet tegemoet aan de uitspraak van het Europees Hof waarin het recht op privacy is vastgelegd.

2. Toegang tot de gegevens.

In de wijziging van het Wetboek van Strafvordering staat aangegeven dat toegang tot de gegevens mogelijk is en dat er alleen een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de gegevens moet worden gegeven. Dit is nog steeds een te brede omschrijving. Onverlet dat het opslaan van gegevens een te grote inbreuk is op de privacy ben ik van mening dat deze omschrijving te ruimhartig is.

Wanneer sprake is van opslag dient toegang daartoe uit te gaan van het idee "Nee, tenzij" waarbij de tenzij extreem specifiek moet zijn. Niet zo nauwkeurig mogelijk. Dit levert voor overijverige opsporingsambtenaren een goede barrière om misbruik te voorkomen.

Tevens dienen mensen toegang te krijgen tot hun eigen database. Deze toegang dient vrij te zijn en niet gehinderd door onwillige ambtenaren.

Concluderend ben ik van mening dat dit gewijzigde wetsvoorstel in zijn geheel geen recht doet aan de uitspraak van het Europese Hof inzake bewaarplicht en de Europese regelingen ten aanzien van het bewaren van digitale data en privacy.

De sleepnet methode van vastleggen van gegevens werkt niet en zal inwoners van Nederland enkel het gevoel geven dat zij altijd verdachte zijn.